

RAZGOVARATI S ISUSOM I UPOZNAVATI GA
Petak pred Treću korizmenu nedjelju
10. ožujka 2023.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog izlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je poslužiti se materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnoga puta zapjeva se prikladna korizmena pjesma nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Iv 4,5-42

Iz evanđelja po Ivanu

Dode dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svajemu sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljevi.

Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dode neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: »Daj mi piti!« Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: »Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?« Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori: »Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.«

Odvrati mu žena: »Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?« Odgovori joj Isus: »Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.« Kaže mu žena: »Gospodine, daj mi te vode da ne žedam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.« Nato joj on reče: »Idi i zovni svoga muža pa se vrati ovamo.« Odgovori mu žena: »Nemam muža.« Kaže joj Isus: »Dobro si rekla: 'Nemam muža!' Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.« Kaže mu žena: »Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.« A Isus joj reče: »Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.«

Kaže mu žena: »Znam da ima doći Mesija zvani Krist – Pomazanik. Kad on dode, objavit će nam sve.« Kaže joj Isus: »Ja sam, ja koji s tobom govorim!«

[Uto dođu njegovi učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: »Što tražiš?« ili: »Što razgovaraš s njom?«

Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče ljudima: »Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?« Oni izidu iz grada te se upute k njemu. Učenici ga dotle nudili: »Učitelju, jedi!« A on im reče: »Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete.« Učenici se nato zapitkivahu: »Da mu nije tko donio jesti?« Kaže im Isus: »Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo. Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetvu. Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život da se sijač i žetelac zajedno raduju. Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.' Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov.«

Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovali su u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: »Kazao mi je sve što sam počinila.« Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi pa govorahu ženi: »Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta.«]

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Odvajam li vrijeme za razgovor s Bogom, kako bi moja vjera bila dublja i snažnija?
- Pripada li moje srce i duh Bogu? Svjedočim li svojim riječima i djelima da istinski ljubim Boga i da ga štujem?
- Oduševljava li me Bog i njegova poruka spasenja?
- Brinem li o tome da moj život i moja vjera privode i druge spasenju ili sam više mlaki kršćanin, slabog ili nikakvog svjedočenja vjere?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog izlaganja:

Korizmeni hod vjere kojim smo se uputili za Kristom počesto je naporan i zahtjevan. U ljudskoj je naravi da se umaramo i iscrpljujemo i da nam je potreban odmor. Kad naiđemo na životne poteškoće skloni smo posumnjati u Božju prisutnost u našem životu i u njegovu dobrotu prema nama, a ponekad i prestajemo činiti ono što smo Bogu obećali. Trajno smo izloženi napasti nevjere, da zbog izloženosti sumnjama u Boga poželimo prestati ići njegovim putem. Međutim, Bog nas ne napušta kad mu se iznevjerimo, nego nas po svojim slugama, prorocima i svećenicima neprestano podsjeća na svoju ljubav kojom je Isus Krist umro za naše grijehе te nas svojom smrću na križu pomirio s Bogom.

Samarijanka je do vjere u Krista došla razgovorom. Imala je volje, vremena i želje zadržati se s (tuđincem) Isusom u razgovoru. Vrijeme provedeno s Bogom je molitva. Molitva je razgovor s Bogom u dubini našeg bića. Zašto često imamo poteškoća s molitvom, zašto nam je ponekad tako teško odvojiti vrijeme za molitvu? Možda zato što se naša molitva prečesto svodi na izgovaranje naučenih molitvenih obrazaca čije riječi ostaju samo na našim usnama, a ne dopiru do našeg srca? Potrebno je stoga korjenito promijeniti naše poimanje molitve i naš stav prema molitvi, naučiti voditi iskreni razgovor s Bogom. Isus kaže da Otac traži klanjatelje koji se klanjaju u duhu i istini. Štovanje je postalo pitanje srca, a ne izvanjskih radnji, a usmjerava ga istina. Štovati Boga u duhu i istini nužno znači voljeti ga srcem, dušom, umom i snagom. Istinsko štovanje mora biti „u duhu“, to jest zauzimati cijelo srce.

Koliko je naš duh i srce prisutni u molitvi? Jesmo li svjesni što sve molimo i što od Boga tražimo? Tražimo li ikada da prvo upoznamo njega, da nas on oduševi i da ga ljubimo iznad svega? Molitva koja bude dolazila iz ljubavi našeg srca, ostat će duboko u našem biću i bit će izvor našeg oduševljenja za Boga i izvor naše istinske životne radosti.

Iskreni i otvoreni razgovor s Isusom doveo je Samarijanku do toga da je u njemu prepoznala Krista, Božjeg pomazanika i da o svom oduševljenju Isusovom osobom nije mogla šutjeti. Na njezine riječi mnogi su poželjeli i sami čuti Isusa. Nakon toga nisu više vjerovali zbog žene, nego jer su sami stupili u odnos s Isusom.

Naše oduševljenje Isusom vodi nas da ga slijedimo i da ga svjedočimo drugima. Nekoga ćemo potaknuti da upozna Isusa, da ga posluša, no i on sam mora otvoriti svoje srce i povesti iskreni razgovor s Isusom i željeti ostati u njegovoj blizini.

Za bl. Julu kažu da je predano i s oduševljenjem živjela svoj redovnički poziv. Što je u temelju njezina oduševljenja? Ne strukture, dnevni red, pravila dobro uređenog samostana, ne dobar posao, ne dobre susestre, ne pohvale. Ništa od toga nije izvor ni razlog njezinog

oduševljenja! Već – osoba – Isus iz Nazareta. Bila je oduševljena Isusovom osobom, time je jednostavno zračila privlačeci i druge na nasljedovanje Krista. Bila je, poput apostola Pavla, zahvaćena od Krista (usp. Fil 3,12). Njena duša i srce bili su odraz plemenitosti i svetosti. To je jedino bilo moguće po svakodnevnoj svetoj misi u kojoj se prinosila Bogu te čestim i iskrenim razgovorima s njim u kojima ga je dublje i bolje upoznavala. Njezino izvanjsko kao i nutarnje oduševljenje bilo je vidljivo svima oko nje i privlačilo je ljude Isusu.

Što možemo i želimo promijeniti u svome životu? Crkva nas kroz korizmenu pripravu želi podsjetiti da obnovimo svoj odnos s Bogom koji je možda narušen unutarnjim otporima, prigovaranjem, grijesima i kršenjem obećanja. Poticanje na molitvu, dobra djela, različite žrtve i odricanja, sudjelovanje na križnom putu i svetoj misi želi nas vratiti u istinski i iskreni odnos s Bogom kako bismo obnovili svoje oduševljenje Isusom koje ćemo onda moći svjedočiti pred drugima.

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Oduči razgovarati s Bogom češće!
- Neka tvoja molitva bude iz srca, pouzdana, ponizna, predana i ustrajna!
- Moli za dar žarke i ustrajne vjere, za sebe i svoje bližnje!
- Sveta misa i molitva neka budu trenuci tvoje istinske ljubavi i klanjanja Bogu!

Slijedi pobožnost križnog puta.

Tekst kateheze: Ana-Marija Biršić Glibo, vjeroučiteljica

Odgovorni urednik: Robert Kupčak, upravitelj Pastoralnog centra Požeške biskupije